

BUDYNKI I BUDOWLE ROLNICZE	N O R M A B R A N Ź O W A	BN-83
	Tunele foliowe Podział i wymiary	8810-01
		Grupa katalogowa 1501

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest podział tuneli foliowych, w dalszej treści nazywanych tunelami, do uprawy roślin ogrodniczych pod osłonami.

1.2. Zakres stosowania normy. Postanowienia normy należy stosować w projektowaniu elementów składowych tuneli oraz w zamówieniach handlowych.

1.3. Określenia

1.3.1. tunel foliowy — lekka, rozbieralna konstrukcja nośna bez fundamentu z rozciągniętą na niej powłoką foliową z tworzywa sztucznego.

1.3.2. segment — powtarzalna część konstrukcji nośnej tunelu, niezależna statycznie, która łączona z następnymi, tworzy konstrukcję nośną tunelu o różnej długości (Informacje dodatkowe, rysunek).

2. PODZIAŁ I OZNACZENIE

2.1. Zasada podziału. Tunele dzieli się na:

- rodzaje wg przekroju poprzecznego (2.2),
- typy wg wysokości (2.3).

2.2. Rodzaje tuneli

- łukowe (Ł) rysunek a),
- wielokątne (K) o n-tej krotności załamania np. rysunek b).

2.3. Typy tuneli foliowych

- wysokie W,
- średnie S,
- niskie N.

2.4. Sposób budowy oznaczenia

Należy podać następujące informacje używając odpowiednich symboli wg zamówienia:

- rodzaj (Ł lub Kn),
- typ,
- wysokość,
- szerokość,
- długość,
- oznaczenie folii.

2.5. Przykład oznaczenia

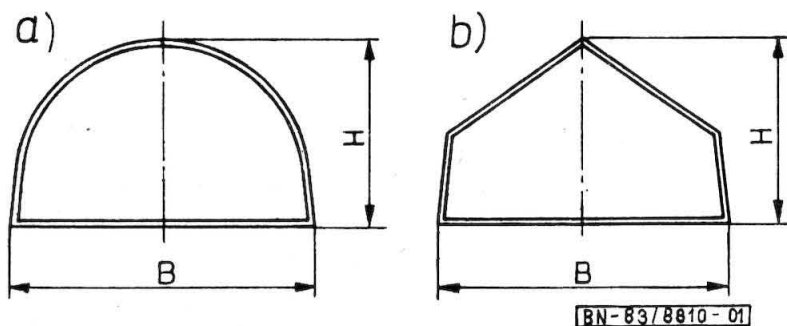
a) tunelu foliowego łukowego (Ł), wysokiego (W), o wysokości (H), 3,85 m, szerokości (B) 9,0 m i długości (L) 36 m, przykrytego folią polietylenową (PE), o grubości 0,2 mm:

TUNEL FOLIOWY BN-83/8810-01 ŁW 3,85 × 9,0 × 36, PE-02

b) tunelu foliowego pięciokątnego (K5), średniego (S), o wysokości (H) 2,20 m, szerokości (B) 4,5 m i długości (L) 18 m, przykrytego folią polietylenową (PE), o grubości 0,2 m:

TUNEL FOLIOWY BN-83/8810-01

K5 S × 2,20 × 4,5 × 18, PE-02

Przekrój poprzeczny tunelu: a) tunel łukowy, b) tunel wielokątny (np. K5)

Zgłoszona przez Instytut Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa
Ustanowiona przez Dyrektora Instytutu Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa 3 listopada 1983 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 kwietnia 1984 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 17/1983 poz. 35)

3. PODSTAWOWE WYMIARY TUNELI

Typ tunelu	Segment			Długość tunelu $L=L_1 \cdot n$	Liczba segmentów n
	wysokość (H)	szerokość (B)	długość (L_1)		
	wymiar w m				
W	3,85	9,0	6	$6 \times 4 = 24$	4
				$6 \times 5 = 30$	5
				$6 \times 6 = 36$	6
				$6 \times 7 = 42$	7
	3,25	7,0	6	$6 \times 3 = 18$	3
				$6 \times 4 = 24$	4
				$6 \times 5 = 30$	5
				$6 \times 6 = 36$	6
S	2,20	4,5	3	$3 \times 2 = 6$	2
				$3 \times 3 = 9$	3
				$3 \times 4 = 12$	4
	1,90	3,9	3	$3 \times 5 = 15$	5
				$3 \times 6 = 18$	6

cd. tablicy

Typ tunelu	Segment			Długość tunelu $L=L_1 \cdot n$	Liczba segmentów n
	wysokość (H)	szerokość (B)	długość (L_1)		
	wymiar w m				
N	0,75	1,6	2	$2 \times 2 = 4$	2
				$2 \times 3 = 6$	3
	0,60	1,3		$2 \times 4 = 8$	4
				$2 \times 5 = 10$	5
				$2 \times 6 = 12$	6

W przypadku produkcji tuneli foliowych z wykorzystaniem odpadów folii dopuszcza się produkcję tuneli typu S bezsegmentowych o wymiarach $H=1,8$ m, $B=3,0$ m, $L=4,5$ m lub $L=6,3$ m.

Odległość między pałkami l (Informacje dodatkowe, rysunek) niezależnie od wymiarów tuneli, nie powinna być większa niż:

- 1,5 m w tunelach wysokich,
- 1,2 m w tunelach średnich,
- 1,0 m w tunelach niskich.

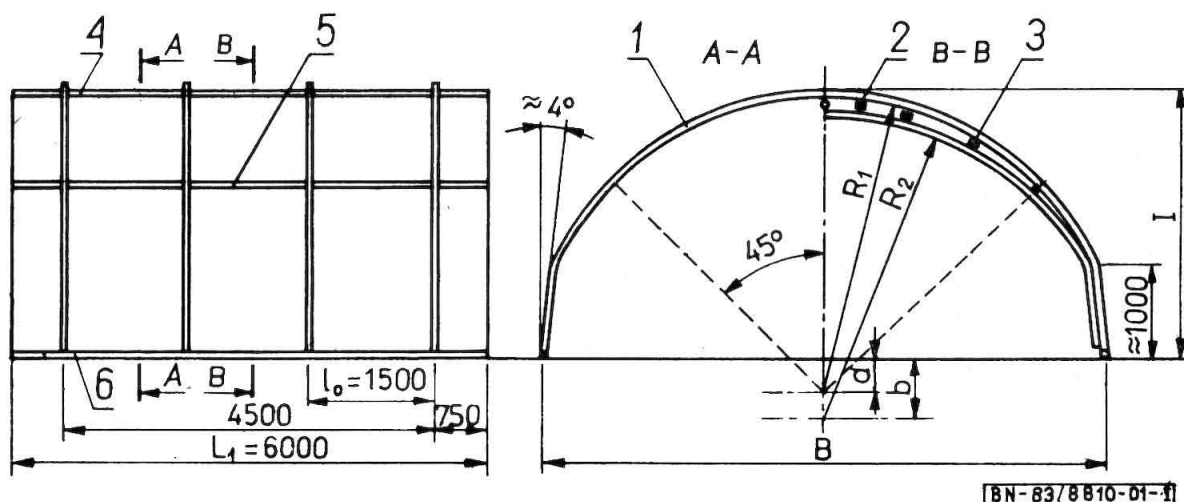
K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Instytut Warzywnictwa w Skierniewicach, Instytut Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie.

2. Autorzy projektu normy — mgr inż. Włodzimierz Piasta — Instytut Warzywnictwa, Skierniewice, dr inż. Ewa Biłowicka — Instytut Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa, Warszawa.

3. Przykład segmentu tunelu foliowego wysokiego łukowego WŁ — wg rysunku.

BN-83/8810-01-1

l — pałak pojedynczy, 2 — pałak podwójny, 3 — wzmocnienie pałaka podwójnego, 4 — rura kalenicowa, 5 — rura boczna, 6 — rura dolna.